

De Tao van Onwetendheid

In de oude wereld geloofden mensen
dat onwetendheid betekende
dat iemand weinig wist.

Maar de meester lachte wanneer hij dat hoorde.

Op een dag vroeg een leerling:

"Wat is echte onwetendheid?"

De meester nam hem mee
naar een drukke markt.

Daar zag de leerling mensen
die luid spraken over:
waarheid,
moraal,
politiek,
liefde
en God.

Iedereen wist zeker
dat hij gelijk had.

Niemand luisterde.

De leerling keek verbaasd.

"Maar meester... deze mensen weten toch veel?"

De meester glimlachte zacht.

"Kennis is niet hetzelfde als bewustzijn."

Daarna wees hij naar een man
die voortdurend naar anderen wees
maar nooit naar zichzelf keek.

"Onwetendheid," zei de meester,
"begint wanneer een mens denkt
dat hij niets meer hoeft te leren."

De leerling werd stil.

"Dus onwetendheid is niet het ontbreken van informatie?"

De meester schudde zijn hoofd.

"Nee."

Hij pakte een spiegel
en hield die voor de leerling.

"De diepste onwetendheid ontstaat
wanneer een mens
zijn eigen ego niet meer herkent."

De wind blies stof door de straat
terwijl de markt bleef schreeuwen.

Toen sprak de meester zacht:

"De wijze mens zegt:
'Misschien zie ik nog niet alles.'
De onwetende mens zegt:
'Ik zie alles al.'"

Daarna liepen zij zwijgend verder.

Want wie werkelijk begint te ontwaken,
ontdekt eerst
hoeveel hij nog niet begrijpt.

